

absolnt modvirke en betydelig Affætning af det gode danske Smør til Indblanding i Margarinen, modvirke Affætning af en betydelig Mængde Smør til de Folk, der spise Margarine. Endvidere er Møjligheden for at affætte en betydelig Mængde af Smørret efterhaanden som vor udmærkede Frihavn sætter os mere og mere i Forbindelse med de fremmede Lande, de tropiske Lande, afftaaren ved Prohibitivbestemmelser med Hensyn til Fabricationen af et Blandingsstof, som kan taale at forsendes i Træfustager til de Lande, hvor der kan være Tale om at affætte vore Produkter. Jeg har ikke Haab om at disse Bemærkninger kunne gøre den mindste Forandring i Indholdet af Loven, men jeg vil henstille til det ærede Udvalgs Overvejelse, at det vil være en Smule forsigtigt, inden det vover sig for vidt med disse Prohibitivbestemmelser. Jeg synes vi have faaet nok af dem.

Rosleff: Jeg vil gøre et Par korte Bemærkninger. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at vi skulle søge at betrygge vor Stilling i Udlandet saa godt, vi kunne, men jeg forstaa ikke den højtærede Minister, naar han siger: Ren Margarine og rent Smør; thi saaledes er Forholdet jo ikke, naar man tillader Blanding af 5 pCt. Smørfedt i Margarine. Jeg antager, at der her maa være en Misforstaaelse til Stede enten hos den højtærede Minister eller hos mig; thi „rent“ kan det aldrig blive; for man kan sige dette, maa først alt Fedtstof tages bort fra Margarinen. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (S. Olsen) sluttede sig til mig eller tog mine Ord til Indtægt, naar han mente, at jeg havde sagt, at Loven havde virket tilfredsstillende i de fem Aar, vi have haft den. Det sagde jeg imidlertid ikke, men jeg sagde, at oppe i Landstinget var det hæbdet, at Loven har virket tilfredsstillende, og jeg kan for øvrigt for saa vidt godt give de ærede Medlemmer Ret i deres Udtalelser. Jeg tror, at man til Dels og maaste helt ud kan sige, at den har virket tilfredsstillende, men derfor er det ikke afgjort, at der ingen Forandring bør ske i Loven nu, da Tiden for dens Varighed er udløbet, og der skal vedtages en ny Lov, som skal have varig Gyldighed. Det er altsaa ikke udelukket, at man kan ønske at træffe Forandringer i Loven. Tiderne forandre sig, og navnlig kan den senere Tids Forhold have forandret sig saaledes, at man kan have faaet Djet op for det fortræffelige i at foretage Forandringer i Loven, for at den kan virke endnu mere tilfredsstillende i

de kommende Tider. Sige over for det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) skal jeg tillade mig at udtale en stor Forbavsel over, at han siger, at han er lige glad, enten Loven bliver vedtaget eller ej. Jeg vilde meget beklage, hvis den Tankegang skulde blive den raadende her i Salen, at man skulde være lige glad, enten man faar en Margarinelov eller ej. Jeg tror, at det vilde være uheldigt for den danske Smørproduktion, hvis vi ikke havde en Margarinelov. (Bluhme: Vi have den jo.) Ja, for Djebløkket, men den udløber den 30te April, og jeg anser det for at være absolut nødvendigt, at vi da faa en ny under en eller anden Form for ogsaa fremtidig at betrygge vort Smørs Renomme paa det engelske Marked. Jeg tror, at det ærede Medlem for Esbjerg ser for meget paa det uvæsentlige fremfor det væsentlige, og det væsentlige er absolut Natursmørets gode Renomme paa det engelske Marked. Det var det, hvorom der skulde værnes, den Gang vi fik Margarine-loven, og det er det, der fremdeles skal værnes om. Jeg tror sikkert, at dersom det var blevet til Lov den Gang, at man skulde have Lov til at lave Margarine, som man vilde, havde man ikke betrygget vor Smørs Stilling. Jeg skal i saa Henseende henvide til Holland. Man erindrer vist meget vel, at det Spørgsmaal i sin Tid var meget stærkt fremme, om vi skulde efterligne Holland og bruge vort Smør til Margarine, og vi have jo nu set, hvorledes det er gaaet med Holland. Det danske Smør har overskøjet det hollandske siden den Tid. Det hollandske Smør har nu ikke nogen stærk Position i England, og man beklager vistnok i Holland meget, at man der i sin Tid gif den Vej, man gif. Dersom vi havde gjort det samme, vilde vi sikkert ogsaa være komne til at beklage det den Dag idag. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlems Udtalelser, men kun hævde, at Bestræbelserne absolut maa gaa i Retning af at værne om vort Smørs gode Renomme i England, og det sker kun ved, at det engelske Marked, naar det faar vort Natursmør, er aldeles sikkert paa, at det er frit for al Forsælfkning, at det er ægte Natursmør. Dersom man tænkte sig, at man havde Lov til at lave Margarine, som man vilde, kunde man jo komme lidt Margarine i Smørret og muligvis give det Udseende af at være virkeligt Natursmør; men paa den anden Side vilde man derved komme til at staa vor Udførsel og Position paa det engelske Marked. Jeg vil derfor meget fraraade, at man slutter sig til det ærede Medlem for Esbjerg, hvis Interessse for Sagen er lige stor, enten Lovforslaget bliver vedtaget eller ej.